

Posudek bakalářské práce

Jméno autora práce: Polina Shtalman

Název bakalářské práce: Odkaz Juliana Jaynese a současná psychologie. Heritage of Julian Jaynes and contemporary psychology.

Vedoucí: Jiří Šípek

(u každé položky vyjádřete odpovídající možnost písmenem x)

Obsahová hlediska práce

	1	2	3	4
Cíle práce: uvedeny jasně – nejasné, neuvedeny	x			
Soulad obsahu s názvem: ano – částečně	x			
Členění kapitol: logické členění – nevhodné strukturování	x			
Postiženy relevantní aspekty problému: jednoznačně – spíše ne	x			
Stanovené cíle: splněny – nesplněny	x			

Úroveň návrhu projektu

	1	2	3	4
Problém: jasně vymezen – nejasné vymezení	x			
Projekt: analyzován ve vztahu ke klíčovým pojmům – zabývá se jinou problematikou	x			
Metodologie práce: Vhodně zvolená – zcela nevhodně zvolená	x			
Propojení literárně přehledové části s návrhem projektu: organické, projekt logicky navazuje na 1. část – obě části jsou nesourodé	x			

Formální hlediska práce

	1	2	3	4
Jazyková a stylistická úroveň: práce je čtivá, použití jazyka přiměřené – nevyhovuje	x			
Formální úprava práce: odpovídá požadavkům – zahrnuje množství formálních chyb	x			
Grafická úprava: vyhovuje – nevyhovuje	x			
Množství využitých literárních zdrojů: dostatečné – nedostatečné	x			
Aktuálnost literárních zdrojů: vesměs z posledních let – zdroje značně zastaralé	x			
Využití cizojazyčných zdrojů: dostačující – minimální	x			
Odkazy v textu: vcelku odpovídají standardům – chybně uváděné odkazy	x			
Seznam literatury: kompletní, bez větších chyb – nekompletní, s množstvím chyb	x			

Otázky, podněty k obhajobě:

Jaký 'osud' odkazu/teorie/názorů Juliana Jaynese vnímá autorka této práce? Mohou být stále Jaynesovy názory inspirativní, užitečné, využitelné a nebýt jen zajímavou psychologickou archiválií? Jsou v něčem průkazně překonané?

Co si autorka myslí o Jaynesem o hypotetické zpěvnosti řeči vnitřních 'bikamerálních' lidí? Jaynes to (pokud v této chvíli vím) nerozpracovává představu, nakolik se tato vnitřní 'zpěvnost' odrážela i ve 'zpěvnosti' či výrazné deklamací mluvy vnější. Mohla taková, byť hypotetická,

podobnost ('jak uvnitř, tak vně'...) mít nějaký význam? Mohlo to plnit nějakou funkci? A jaké asociace by mohly plynout ze srovnání s dnešním vedením ke zpěvu a strukturované (až deklamativní) mluvě? Změnila studie Jaynesova díla autorčinu představu, co tedy je 'vědomí'? Zajímavých otázek k diskusi by mohlo být velmi mnoho.

Specifické připomínky (vše podstatné, co se nevešlo do výše uvedených bodů):

Předložená studie patří do kategorie psychohistorie, což je poměrně řídký jev v naší odborné literatuře. S autorčíným textem jsem velmi spokojen. Oceňuji, že se autorka chopila nabízeného, byť u nás zcela neznámého tématu. Ve srovnání s jinými přehledovými studiemi měla autorka obtížnější práci. Nemohla tak snadno vedle sebe klást názory různých autorů a tvořit tak mozaiku. Musela si 'vystačit' s autorem jedním a jeho názory třídit a prezentovat tak, aby nešlo o kopírování, ale obraz výzvy k přemýšlení v prostoru současné psychologie.

Celkové hodnocení práce (slovně, s jasným /ne/doporučením k obhajobě):

Předloženou práci oceňuji již pro výše zmíněné odhodlání autorky pustit se do neznámého terénu. Podle mě se jí podařilo předložit plastický obraz Jaynesova uvažování v takové formě, že jej nelze jednoduše odstrčit jako nepodstatný nebo dokonce nezajímavý. Vzhledem k tomu, že jde o názory u nás dosud zcela (nebo téměř) neznámé bych doporučoval ke zvážení publikování podstatných kapitol, aby se s dílem Juliana Jaynese mohlo seznámit více psychologů (a vlastně i dalších odborníků).

Práce splňuje požadavky na ni kladené a já ji rád doporučuji k obhajobě.

Návrh klasifikace: výborně

V Praze dne 7.8. 2019

Jiří Šípek